

Vim

Mellan Propagandor

Ett störande entonigt alarm
brölar från himmelska högkvarteret,
Gabriels megafon går varm.
Det hörs utan att man ser´et.

Han ropar högt:- "Välj rätt bana!
-Annars, ni kommer ej in hit!"
Men vi är alltför vana
att strunta i himmelsk nit.

Vi också - i vinden - känner
dunster från syndens boning.
Dess glupska lågor bränner
vad de kan utan någon förskoning!

Vi jordbor går och balanserar
på det tunna och känsliga näs,
som Himmel och Helvete separerar;-
i en scen för köttens pjäs.

Och Himmelen kallar och ropar
och Helvetet suger och drar.
Vår Herre oss vackert förmanar
- och Satan tjatar och tjatar!

Det måste finnas något som vi
kan göra så att allting blir bra!
-Men VAD?, det är frågan vi jämt går förbi -
- för vi tror ej vi får något svar!

Är det inte där vi felar
i en liknöjd passivitet?
Vi bara går och velar -
och förtränger samvetet.

Om man vill komma till Gud,
må man va´ beredd på skärseld!

- "...Och förlita sej helt på Hans Bud..."

- "Vad sa du, Gabriel?"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten